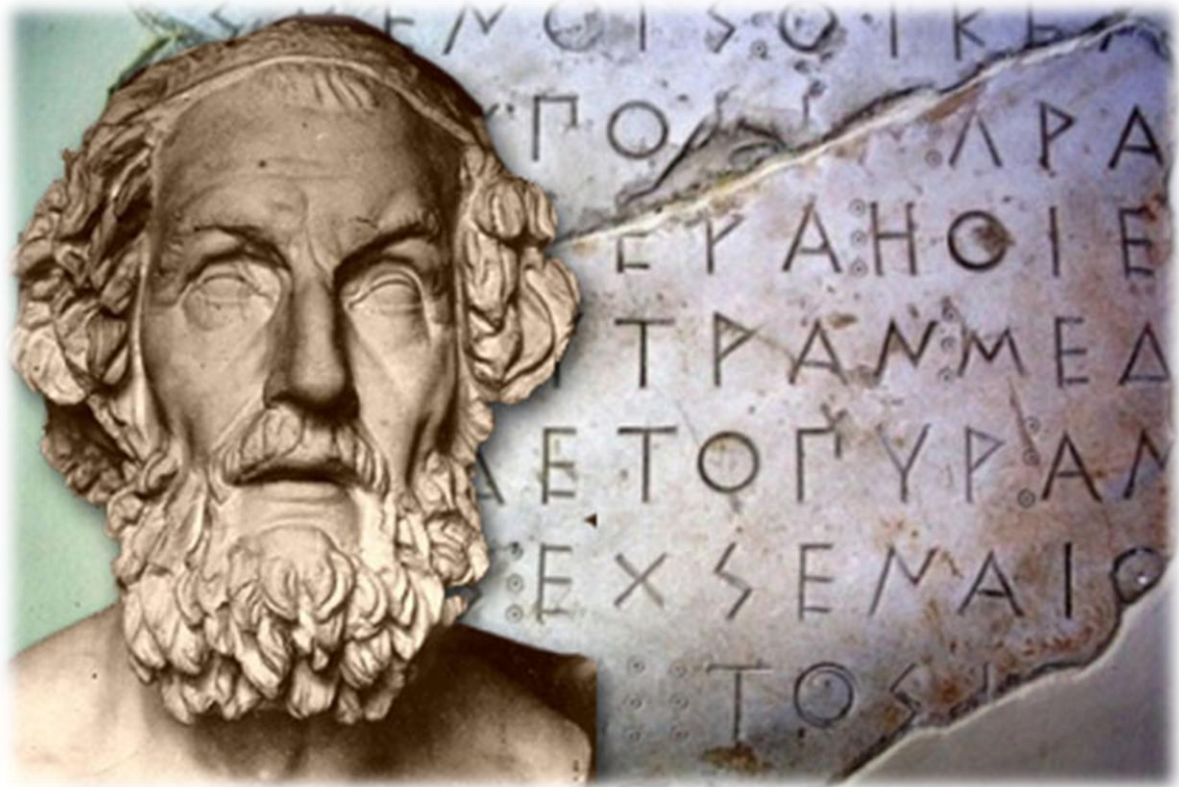

Διαδώστε και σώστε την ελληνική γλώσσα.

Από τον Ανδρέα Τσαγκάρη.

Γιατί δεν χρησιμοποιούμε ελληνικές λέξεις ;

Έχουμε τόσο ωραία και πλούσια γλώσσα, που είναι απορίας άξιο γιατί συνήθως χρησιμοποιούμε ξένες λέξεις και εκφράσεις στο καθημερινό μας λεξιλόγιο. (Γιατί έχει επικρατήσει η ιδεοληψία – και από τους δύο συνομιλητές - πως αν μεταχειριστούν την ξένη λέξη θα προκαλέσουν καλύτερη εντύπωση και ο λόγος τους θα γίνει πιο πειστικός; Πρόκειται άραγε για σύμπλεγμα κατωτερότητας;).

Θεωρούμε εκσυγχρονισμό την καθημερινή μας συνεννόηση σε αμερικανο-ελληνικά ή γαλλο-ελληνικά κλπ, διεκδικώντας παγκόμια πρωτοτυπία.

Ποιος άλλος λαός (του οποίου η γλώσσα διδάσκεται σε σχολεία και πανεπιστήμια του εξωτερικού) προσπαθεί να εξαφανίσει τον γλωσσικό του πλούτο;

Και σ' αυτό (δυστυχώς) είμαστε μοναδικοί.

Προτιμούμε, για παράδειγμα, να λέμε (και το χειρότερο, να γράφουμε!):

Πρεστίζ αντί κύρος.

Καριέρα αντί σταδιοδρομία.
 Ίματζ αντί εικόνα.
 Σαμποτάζ αντί δολιοφθορά.
 Γκλάμουρ αντί αίγλη / λάμψη.
 Μίτινγ αντί συνάντηση.
 Κουλ αντί ψύχραιμος.
 Τιμ αντί ομάδα.
 Πρότζεκτ αντί σχέδιο / μελέτη.
 Ντιζάιν αντί σχέδιο.
 Τάιμινγκ αντί συγχρονισμός.
 Σπόνσορα αντί χρηματοδότης / χορηγός.
 Τσεκάρω αντί ελέγχω.
 Μοντάρω αντί συναρμολογώ.
 Ρισκάρω αντί διακινδυνεύω.
 Σνομπάρω αντί περιφρονώ / υποτιμώ.

Υπάρχουν εκατοντάδες παραδείγματα σαν κι αυτά. Τόσες υπέροχες ελληνικές λέξεις, μένουν στα γλωσσικά ερμάρια (ντουλάπια), γιατί ξεχάσαμε (κάποιοι ίσως δεν έμαθαν ποτέ), πώς και πού να τις χρησιμοποιούμε για να αποδώσουν τα νοήματα όπως πρέπει . . .

Δυστυχώς το αρμόδιο Ελληνικό Υπουργείο, μαζί με το "Παιδαγωγικό Ινστιτούτο", όχι μόνο δεν ενδιαφέρονται για τη διατήρηση, με την κατάλληλη διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας, αλλά κάνουν τα πάντα για την διάβρωση της.

Διαβάστε παρακάτω και θα καταλάβετε.

ΤΙ ΚΑΝΟΥΝ ΑΛΛΑ ΚΡΑΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΟΥΣ και τι κάνει η Ελλάδα...

1. Ρωσία.

Διάταγμα του Προέδρου Πούτιν, το 2003, προβλέπει επιβολή αυστηρότατων προστίμων, σε όποιον τυχόν επιχειρήσει να χρησιμοποιήσει το Λατινικό αντί του Κυριλλικού αλφαβήτου.

2. Ιαπωνία και Κορέα.

Απαγορεύουν όχι μόνο την οποιαδήποτε αλλοίωση του αλφαβήτου τους, αλλά και την χρήση ξενόγλωσσων επιγραφών.

3. Κίνα.

Ίδρυσε ειδική Υπηρεσία των Υπουργείων Παιδείας και Πολιτισμού, που επιβάλλει στους διαφημιστές να μην χρησιμοποιούν λογοπαίγνια που διαφθείρουν την γλώσσα.

4. Ισπανία.

Απειλήσε με αποχώρηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αν η ΕΕ επέμενε στην υπόδειξη για την κατάργηση του "τήλδε", δηλαδή του τονικού τους σημείου, που μοιάζει με την δική μας (πρώην) περισπωμένη.

5. Γαλλία.

Ήδη προχωρά σε από-αγγλισμό της γλώσσας της, διατηρεί μόνο της προερχόμενες από την Ελληνική γλώσσα και επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις κατά των τυχόν χρησιμοποιούντων αγγλικούς κυρίως τίτλους σε πινακίδες, διαφημίσεις κ.λ.π.

6. Ισραήλ.

-Ίδρυσε από το 1948, την Ακαδημία της Εβραϊκής γλώσσας.

-Κατάφερε το 1948 μετά από 4.000!!! χρόνια να επαναφέρει και επιβάλλει τη χρήση της αρχαίας - μέχρι τότε νεκρής - Εβραϊκής γλώσσας.

-Για να εμπλουτίσουν το λεξιλόγιο τους με τις ονομασίες νέων φυτών, πραγμάτων, επιστημονικών όρων και δραστηριοτήτων, που δεν υπήρχαν στην αρχαία τους γλώσσα, δημιούργησαν νέες (εβραιογενείς) λέξεις.

- Κατέστησαν την ανανεωμένη, εμπλουτισμένη και ενισχυμένη αυτή γλώσσα τους, ενιαίο γλωσσικό όργανο εκπαίδευσης, διοικήσεως, αλλά και συγγραφής βιβλίων και δημοσιογραφίας, με αυστηρότατους ελέγχους και διαρκή εποπτεία, επιμελούμενοι την ορθή χρήση της.

7. Ε Λ Λ Α Δ Α. Επεμβάσεις στην γλώσσα μας τα τελευταία 35 χρόνια.

α) Αν και δεν υλοποιήθηκε, αξίζει να καταγραφεί... Λέγεται ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ως Πρωθυπουργός το 1975, είχε καλέσει στο γραφείο του, τον Υπουργό Πολιτισμού Κ.Τσάτσο και τον επικεφαλής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Ευάγγ. Παπανούτσο και, μεταξύ άλλων, τους είπε ότι έπρεπε κάποια στιγμή να σκεφθούν το ενδεχόμενο να συνδυαστεί το Ελληνικό αλφάβητο με το λατινικό και να εξετασθεί και το θέμα της φωνητικής γραφής!!!! Τότε, όπως διέρρευσε αργότερα, σαν ελατήρια πετάχθηκαν επάνω οι δύο συνομιλητές του και του δήλωσαν, χωρίς περιστροφές, ότι παραιτούνται. Ο Καραμανλής απέσυρε το θέμα και ο Κ. Τσάτσος, αργότερα, αφηγήθηκε: "Δεν πίστευα στα αυτιά μου"...

β) Το 1976 ο Υπουργός Παιδείας Γεώργιος Ράλλης, με εγκύκλιό του, αυθαίρετα και αντιδημοκρατικά, καταργεί την καθομιλουμένη απλή καθαρεύουσα και επιβάλλει την Δημοτική. Δεν αρκείται, όμως, σε αυτό και εισάγει την παράλληλη διδασκαλία της Αρχαίας Ελληνικής γλώσσας με μετάφραση των διδασκομένων κειμένων εις την Δημοτική. Αργότερα, δηλώνει ότι αυτό ήταν το μεγαλύτερο και σοβαρότερο λάθος της πολιτικής του καριέρας.

γ) Το 1981 επιβάλλεται από την Κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου με Υπουργό Παιδείας τον Ελευθέριο Βερυβάκη, το μονοτονικό, με τροπολογία, που αιφνιδίως προτάθηκε κοντά στα μεσάνυχτα, όταν η Βουλή των Ελλήνων, κατά την συνεδρίαση της 11-1-82 είχε περατώσει την συζήτηση και είχε ψηφίσει το ένα και μοναδικό άρθρο του Νόμου 1228, που αποτελούσε κύρωση της από 11-11-1981 πράξεως του Προέδρου της Δημοκρατίας "Περί εγγραφής μαθητών στα Λύκεια της Γενικής και επαγγελματικής Εκπαιδύσεως" (με ακριβώς αυτόν τον τίτλο δημοσιεύτηκε στο Α τεύχος της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως). Από πόσους Βουλευτές ψηφίστηκε η τροπολογία αυτή; Κατά δήλωση του αείμνηστου Παν. Κανελλόπουλου, ο οποίος δεν ήταν παρών στην συνεδρίαση, αφού ουδείς γνώριζε πως η Κυβέρνηση θα εισήγαγε αιφνιδίως, προσκολλημένο σε άσχετο, επουσιώδη νόμο, τέτοιο μέγιστο εθνικό θέμα για συζήτηση, ψηφίστηκε από όχι από περισσότερους από τριάντα (30) βουλευτές... Αυτό επιβεβαιώνει και ο ποιητής και ακαδημαϊκός Νικηφόρος Βρεττάκος (στο ΕΘΝΟΣ την 8-5-1990). Παρατίθενται και οι αιτιολογίες της τροπολογίας.

1- Οι αρχαίοι Έλληνες δεν χρησιμοποιούσαν στην γραφή τους τόνους και πνεύματα.

2- Οι μαθητές αφιερώνουν για την εκμάθηση τόνων και πνευμάτων περισσότερες από 6.000 διδακτικές ώρες.

3- Με την εφαρμογή του μονοτονικού θα προκύψει μείωση των δαπανών εκτυπώσεως και εκδόσεως των εφημερίδων και των βιβλίων, κατά 30%.

Όσον αφορά την πρώτη αιτιολογία είναι σωστή διότι οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν την μεγαλογράμματη γραφή, τα κεφαλαία.

Όσον αφορά την δεύτερη αιτιολογία, στερείται σοβαρότητας, επειδή οι 6.000 ώρες διδασκαλίας (κατά τον εισηγητή), χρειάζονται 27,5 χρόνια διδασκαλίας!

Η τρίτη αιτιολογία είναι βάσιμη, όσο και ειδεχθής. Οι μεγαλοεκδότες και οι παντοδύναμοι δημοσιογραφικοί οργανισμοί (τέταρτη εξουσία ή πρώτη;), αυξάνουν αισθητά τα κέρδη τους.

Πηγή : <https://ideopigi.blogspot.com>